

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ — ΕΤΟΣ Ζ' — ΑΡΙΘ. 1888 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Γεωργίου του Α' — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 50

ΕΠΙΣΤΙΤΙΣΤΙΚΑ

ΔΡΧ. 80,000 ΔΡΧ. ΚΕΡΔΟΣ... ΝΟΜΙΜΟΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΙΔΡΩΤΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

— Συνέχεια αποκαλύψεων. — Διατί βοῶ ἡ Ὑπαίθρος Χώρα. — Οἱ ἐκμεταλλευταὶ τοῦ λαοῦ Πλωμαρίου. — Πρωτοφανὴ σκάνδαλα. — Ἡ δρᾶσις τοῦ Γραφείου τοῦ Ἐπισιτισμοῦ Λέσβου. — Ἡ ἀνοχὴ τῆς Νομαρχίας.

Τὸ Πλωμάρι εἶναι κοτηγνακισμὸν ἀπὸ τὴν ἀσχετὰν ἐκμετάλλευσιν πού ὑφίσταται ὁ λαός, ἐκ μέρους δύο τριῶν ἐμπόρων οἰσιανοῦ, δρᾶσιων καὶ κινουμένων ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Γραφείου τοῦ Ἐπισιτισμοῦ Λέσβου, καὶ συνεπῶς ὑπὸ τὰ ὄμματα καὶ τὴν ἀνοχὴν τῆς Νομαρχίας. Μενέβριμεν χθὲς ἐπὶ τόκου διὰ τὴν ἀντιληφθῆσαν μὲ τὰ ἴδια μας τὰ μάτια καὶ τ' αὐτὰ τὰ πιάματα, καὶ νὰ ἐξηγιώμεν, εἰ δυνατὸν, τὰ σκάνδαλα αὐτὰ πού ἐφθάναν μέχρη τῶν γραφείων μας ὡς ἀνὰ μίση συγκεχυμένη καὶ ἀσφαλῆ σειρά μυστηριωδῶν φαινομένων. Εἴμεθα πολὺ εὐχαριστήμενοι, πού οἱ κόποι μας δὲν ἐπήγγαν εἰς τὰ χαμέλια ἀλλὰ μᾶς ἔδωκαν τὰ μέσα καὶ τὰ στοιχεῖα τὰ βεβαιώσαντες μὲ τὸ σκάνδαλον ἀποσπασθέντες τὸν πῆλον τοῦ μυστηρίου πού τὸ ἐκπέπασε.

Καὶ ἐπειδὴ φρονοῦμεν, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ καλῶς ἐνενοουμένη ἀποστολὴ τοῦ Τύπου, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκθέσωμεν τὰ γεγονότα, ἀπλᾶ καὶ ἡρᾶ καὶ χωρὶς παραγεμισμένα.

Εἶναι ἄλλως τε αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ γεμάτα σκληρότητα καὶ τραγικὴν ἀληθειαν.

Μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀκριβῶς διὰ τὴν ἡγεσίαν ἢ ἐκείνοισι τῆς Ἀν. Θράκης, εἰς τὸ Πλωμάρι ἐξεφορέωθησαν διαφόρα οἰσιφορέα Θρακικῆς προελεύσεως καὶ ἀπεθνεύθησαν ἐκεῖ, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ μετακομιθῶν ἄργετα εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὅπου θὰ ἐπωλοῦντο μὲ μὲγᾶλον κέρδος.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, τὸ νησί ἐπεινοῦσε καὶ φυσικᾶ ἢ ἐξαγωγῆ σιτηρῶν ἀπληροῦνθ. Ἔτσι εὐρέθησαν μέσα εἰς τὰς ἀποθήκας Πλωμαρίου περὶ τὰς 64 χιλιάδας ὀκάδας σιταρίου. Οἱ ἔμποροι πού τὰ εἶχαν, δταν εἶδαν ὅτι δὲν ἤμποροῦσαν νὰ τὰ μεταφέρουν, ἐσκέφθησαν νὰ τὰ πωλήσουν ἐπὶ τόπου. Καὶ τὰ ἐπώλησαν εἰς διαφόρους.

Ὁ κάτοχος τοῦ ἐνὸς οἰσιφορείου ἐκ 56 χιλιάδων ὀκάδων, ἐξήγησε τότε ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐπισιτισμοῦ Πλωμαρίου νὰ τοῦ ὀρίσῃ τὴν τιμὴν πού θὰ πωλῆτὶ τὸ σιτάρι. Καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ, ἔχουσα ὅτι ὄψιν ὅτι τὸ σιτάρι τοῦ ἐκείνου εἶναι ἡλῆθεν ἐνταῦθα, ἐπόθεν μετ' ὀλίγου ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Πλωμάρι, κρατῶν διαταγὴν τοῦ Γραφείου τοῦ Ἐπισιτισμοῦ (κατὰ τὴν ἐγκρίσιν ὑποθέτομεν τῆς Νομαρχίας) ἢ ὅπως ἠύδαρε τὴν ἀντιμῆσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Πλωμαρίου, καὶ καθώριζε τὴν τιμὴν πωλήσεως πρὸς 5 δρχ. κατ' ὀκάαν, προσπορίσασα οὕτω εἰς τὸν ἔμπορον κέρδος ΟΓΔΟΝΤΑ περίπου χιλιάδων δραχμῶν μέσα εἰς ἐλαχίστας ἡμέρας, χωρὶς κόπους καὶ δίχως κανένα ἀπολύτως ἐξόδου!!..

Ὁ λαός — ἐννοεῖται — πού παιζῶ, τὸ ἡγόρασε καὶ θὰ τὸ ἡγόραζεν, ὅσα καὶ

ἀν τὸ διατιμῶσαι ἢ ἀξιοτιμᾶσαι Δις τοῦ Ἐπισιτισμοῦ Μυτιλήνης.

Ἄλλ' ἔχομεν καὶ ἄλλην περιπτῶσιν.

Κάποιος ἄλλος ἔμπορος πού εἶχεν ἀγορασμένον τὸ σιτάρι τοῦ κατωτέρων τριῶν δραχμῶν, ἐπύρην ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν Πλωμαρίου τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς πρὸς 4 δραχμὰς κατ' ὀκάαν. Τὴν τιμὴν αὐτὴν ἐπέκρινε καὶ ἐπεκύρωσε καὶ ἡ Νομαρχία. Ὁ ἔμπορος ἐπειδὴ ἐν ἧτο εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ κέρδος τῆς μίᾶς δραχμῆς κατ' ὀκάαν, ἐξήγησε νὰ ἐκτενεύσῃ περισσοτέρα διὰ πλάγιον τρόπον. Καὶ ἐξήγησε ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν νὰ τοῦ ἐκτενεύσῃ τὴν ἀλευροποίησιν τοῦ, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ πωλήσῃ τὸ ἀλεύρι πρὸς 4,65 κατ' ὀκάαν. Ἡ Ἐπιτροπὴ Πλωμαρίου ἀπέκρινε τὴν αἰτήσιν αὐτὴν, ἐπιμνηνύσασα νὰ πωλήσῃ τὸ σιτάρι ὅπως ἦ ταν, σιτάρι.

Ἄλλ' ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡ Δις τοῦ Ἐπισιτισμοῦ Λέσβου εἰς τὴν μέσῃ. Ὁ ἔμπορος κατοῦν ἐνὸς βραχυτάτου ταξιδίου μέχρι τῆς περικοπέσεως, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ συνασέφου του, ἐπέστρεψε εἰς τὸ Πλωμάρι, ἐφωδιασμένος μὲ διαταγὴν τοῦ Ἐπισιτισμοῦ Λέσβου, ὀρίζουσαν τὴν τιμὴν τοῦ σιταρίου πρὸς 5,60 κατ' ὀκάαν, ὅκα, πρὸς 5,60 ἐπὶ πῆλον. Εἰς τὴν τιμὴν ταύτην ἐπωλήθη καὶ πάλιν τὸ σιτάρι εἰς τὸν πτωχὸν λαὸν Πλωμαρίου, ὁ ὁποῖος διὰ δειχθέντων οὕτω φραγῶν πίπτει θύμα ἀεχρότατης ἐκμεταλλεύσεως, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ γραφείου Ἐπισιτισμοῦ καὶ κατ' ἀνοχὴν τῆς Νομαρχίας Λέσβου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ ΡΑΒΑΓΙΣΙ

Ἄς εἶναι εὐλογημένο τὸ ὄνομα τοῦ καλοῦ Θεοῦ καὶ ὁλων τῶν πνευμάτων πού ἔσταν ἐν τῷ βήματι μου σάβηθινὸ γλέντι καὶ γέλιο. Τὸ περασμένο Σάββατον εἶχα μεγάλῃ στενωπόσιν, ἴθις ἀπ' τὸν καιρὸ, ὅτις ἀπ' τὴν ἀναπαράδῃ, ὅτις ἀπὸ διαφόρες λεπτεῖς καὶ πολύπλοκες αἰτίαι. Ἄς εἶναι. Λοιπὸν τράφηκα γιὰ τὰ Γραφεῖα πού ἔχουν συσταθεῖ γιὰ νὰ προστατεύουν τὰνθρωποκώρελα πού ὁ κακὸς καιρὸς φύσῃ ἐπὶ τὴν Μικρασία καὶ τὰ κοῦρνιας ἐδῶ.

Στυλῶν μιά πόρτα τοῦ διάδρομου καὶ νάμει ἐπὶ τῆς μέσῃ τοῦ ξεφραγμένου. Τὸ γέλιο Θεοῦ καὶ τὸ γλέντι!!.. Σεῖς ἀγαπητέ μου ἄνθρωποι πᾶτε κάθε βραδὶ καὶ ἐξοδιάζετε τὰ λεπτὰ σας γιὰ νὰ δῆτε ὅτι ἐσοῦσα ντὲ γκαλιὶ τὰ ἀνοστα καμάτια μίᾶς θεατρίνας, πού κάποιον μρεῖται καὶ δὲν ἐρχεσθ' ἐδῶ γιὰ νὰ δῆτε θεάτρο μὲ φυσικοὺς θεατρίνους; Μιλῶστα κύριοι. Δράμα καὶ Κομωδία μαζί. Εἶμαι ἐνας εὐτυχισμένος ἄνθρωπος πού τὰνακάλυψα μόνος σὺν νάνακάλυψα μιά χρυσοφόρο κοίτη ποταμοῦ. Ἀπόξω τὰ κουρέλια. Κάποιος ἀφέντης ἐπὶ τὴν πόρτα, φωνάζει τὰ διόματα τους. Ὅχι μὲ τὴν σειρά, μὰ ὅποιον τύχα νὰ συμπάθησῃ κείνη τὴν ὥρα ἢ ἀνεῖνιά του. Τρελλὰ κοῦρτια εἶναι ἔρχονται καὶ φεύγουν ὅσα ἀπ' τὴν σειρά..

— Ἀχ! Κυρὰ! Ἄνοῦδα μου σὺτε σήμερα δὲ θὰ μᾶς φωνάζουνε! εἶνα ἐξέμερες τῶρα, πονίσαμε τὰ κόκαλα μου καὶ τὰ ποδαράκια μου προσιόησαν.

— Ἀχ! κύριοι — καὶ οὐ μᾶς ἔχουνε βίλα, θε μου, ἔλα καὶ φέρε τὴ σαοὶ μου! Ἄλλο ἂν φωνάζα μιά γορᾶ καμπούρα κίτρινη σὺν κερῖνα ἐν τῷ πύλῳ, νάτα πάλι καὶ μὲ τρέμω καὶ νεύρη νουώθει κατὰ χριστὸ ὄρον νὰ περικόψῃ τὰ ξυλοπόδαρά της, καὶ χιλια ἂν γυρίζου ἐπὸν δέρον.

Κάτω ἀπ' τὸ χεῖρ τοῦ ἀνεκακοῦ πεδύνασι πύρρα τοῦ ποταμοῦ Πλωμαρίου, ἔσε μοῖτρον γέμνον ὡ, 70 χιλιάδων φρεσινωμένων μὲ κόκκινη μπόρα καὶ μ' ἄσπρη. Γύρω τὸ χεῖρα τῆς τὰ ξανακάλυψα, στυλῶν καὶ λιγῶνα τὰ τσιμπλικά της πᾶ κα' ἔστη ἡ σισαὶ της. Δυὸ τρία φορεῖα μὲ ἀρρωστους γέρου γιὰτὶ ἔλαρε τὸ δεξ τῶν γραφείων ἔσπεπε νὰ τοῦ δούνη γιὰ νὰ πιστεύουν σὺν τὸν ἄπιστο Θεοῦ.

— Ἀχ! Θεοῦ, κύρ Θεανσὸ, θάρρει κουρέλια, καὶ κενεῖσιν, λέγει ἡ γορᾶ σὺν ἀρρωστὸν πού τὰ μάτια του ἔχουν γυάλισαι. Θάρρος, κα' ἀπόψε θὰ τὰ πύρουμε.

Κι' ὅλο ὁ κύρ Θεανσὸς διώχεται, τὰ πνεύματα πύρουνται νὰ τὸν σηκώσουνε πρὸς τὸ ἀγῶνα. Μὰ μέσα εἶνε οἱ χορῆ καὶ τὸ γέλιο. Ἄσβηθου, κατεβάνου ἐπὶ ὑπάλληλοι δαιμονισμένα. Οἱ γέροι ἔχουν ξανακίσεια κατὰ εἰκοσι χρόνια τὰ κορτιασικα πού πέταξαν τῆς βελλόνης καὶ τὰ καπέλα ποῦφικιαν κάποτε στὰ παλιὰ τὰ χρόνια γιὰ νὰ πύρουνε τὴν λένα τῆς γορματικίας, ἔρχονται εἰς τὸ νὰ γυλῶν καὶ νὰ κλαμπούριζου.

Γέλω κα' ἐγὼ μ' εἶ τους ξεκαρδίζουμαι. Πᾶνε καὶ οἱ κορποτρες ἐπὶ τὸ διάβολο. Νὰ λουλουδῆσαι μπουτουνιέρες, νὰ λεβιέται, νὰ διπλοῦσαι καὶ χαμόγελα ἐρωτικά καὶ θελκτικά. Ἄν τύχη κείνη τὴν ὥρα καὶ τὸς κοῦρα τὸ κέρι μὲ τὴν γόνα του κάνα στυρέλ, τὸ πετὰ εἰ μὲ ἴστρο πύνα νὰ πεθάνει κανεῖς ἐπὶ γέλιο.

Δουλειά! Μὰ πηγαίνετε ἀπὸ δὸ στὸ διάβολο, δὲ θὰ χάσομε μετὶ τῆς ζωῆς μας γιὰ τὴν δικὴν ὑπόθεσιν, μαζώματα, ἀμφοῖς καὶ τὰ λοιπὰ κίλο ἀνθρώπων καὶ κατεβάνου, μπαινοῦν καὶ βγαινοῦν. Νάσαι ἑτοιμημένη Ἄγα ἰδέα πὶ νὰ μέρεσε ἐδῶ. Θυμήθηκα ὅμως, τὴν Ἀμερικανικὰ Προεβία μὲ τὸ προσωπικὸ της. Ἡ ἴδια σφοδρότητα, ἡ ἴδια ἐργασία.. Δουλειά... δουλειά... δουλειά... Στὴν ὄρη, δὲ θὰ περικόψω γιαντόν.

Γέλιο! εἶμαι ἐπὶ τὴν Χώρα τῶν Ἰουδαίων, ἐπὶ τὸν Πύργο τῆς Βαβέλ. Τὰ κουρέλια περικόψου τὸν στυλῶν, τὰ γέλια, τὰ ὄσπια δαμείβονται σωρηδόν, οἱ θηλυκοὶ ὑπάλληλοι γελῶν διερχοῦν, κόνοντας κατὰ ὀρθοῦς ἀλλοτριὰ πύνον στὰ χροῖα οἱ γέροι γίνονται νεώτεροι κατὰ εἰκοσι χρόνια.

Σόφια

ΑΜΝΗΣΤΙΑ

Εἰς τὰ πολιτικὰ αἰκισματα

— Ἀπόφαισις τῆς Ἐπαναστάσεως

Κατὸν ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστάσεως χορηγεῖται ἀμνηστία εἰς τὸς κληρονομημένους διὰ πολιτικὰ αἰκισματα ἀπλᾶ ἢ σύνθετα, πλὴν ἐκείνων δι' ἀεξόδοθι καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἡ σχετικὴ ἀπόφαισις τῆς Ἐπαναστάσεως ἔχει ἐπὶ λέξει ὡς ἐξῆς:

Ἡ Ἐπαναστάσις κατὸν τῆς προφῆρας τὸν μεγάλων ἐνόχων ἦας ἀπέλευσε τὸν ἀναγκαῖον ἐξλασμὸν τῆς ἐθνικῆς τραγωδίας καὶ τὸν ἀναρτίτητον διὰ τὸ μέλλον πολιτικὸν παραδειγματισμὸν, ἐπιθυμοῦσα ὅπως συμβάλῃ πρὸς ὁριστικὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης καὶ διὰ τὸ κατευνασμὸν τῶν παθῶν συνενώσῃ δόλοκληρον τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὀμόθυμον τιμίαν προσπάθειαν πρὸς δημοκρατικὴν καὶ γονίμου περιόδου Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως.

Ἀποφάσις εἰς Ἀμνηστία ἅπαντα τὰ πολιτικὰ αἰκισματα ἀπλᾶ ἢ σύνθετα, τὰ ληρόνια χροῖαν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς δημοσεύσεως τῆς παρουσίας, πλὴν ἐφ' ὅσον ἐξεδόθη πρὸ αὐτῶν καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἦας δατηρεῖ τὴν ἰσχύν της.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 8 Ἰανουαρίου 1923

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως
Ν. Πλαστήρας

— Ποιοὶ ἐξαιροῦνται τῆς ἀμνηστίας

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἀπόφαισιν τῆς Ἐπαναστάσεως, παρέχεται ἡ ἐξήγησις ὅτι ἡ ἀμνηστία περιλαμβάνει πάντας τοὺς κατηγορηθέντας διὰ πολιτικὰ αἰκισματα, ἔκτος μόνον τῶν ἢ φυγοδοκίοντες. Ἐκ τῶν κληρονομημένων δὲν ἀμνηστεύονται οἱ στρατιῶτες. Κω στανὶ νάπολασε καὶ εἰ μετ' αὐτοῦ κατηγοροῦμενοι διὰ ὑπέβαν τῶν στρατιωτικῶν τῶν καθήκοντων, ὡς καὶ ὁ κ. Χ. Βοζίκης, κληρονομημένος διὰ χροῖαν καὶ καταχρησας ἐν Θράκῃ διὰν ὑπηρεσία ὡς Γεν. Διοικητῆς αὐτῆς. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον

ἐξαιροῦνται π θανὸς τῆς ἀμνηστίας καὶ ὁ πρῶν Ὑπατος ἀρμοστής Σμύρνης κ. Σεργιάδης.

Ἄμα τῆ δημοσεύσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, θὰ διαταχθῇ ἡ ἀπόφαισις τῶν κληρονομημένων πρὸν ὕπομνησιν κ.κ. Καλογαροπούλου, Τσαλδῆρη, Ἰ. Ράλλη καὶ λοιπῶν.

ΔΙ Εἰς χρῆσον καταθέσεις

— Ἀηλώσεσις τοῦ κ. Κορφινῶ

Ἀθήναι, 9. — Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Κορφινῶς δεχθεὶς χθὲς συνάκτιν τῆς «Πατριδῶς» ἀνεκρίνωσε τὰ ἐξῆς σχετικὰ πρὸς τὸ Ν. Δ. περὶ τῶν εἰς χρῆσον καταθέσεων.

Τὸ πνεῦμα τοῦ νομοθέτου τῶν παλαιῶν νόμων διὰ τὰς εἰς χρῆσον καταθέσεις, ὀρίζεται, ὅτι αἱ καταθέσεις ἐξοφλῶνται εἰς τραπεζογραμμάτια εἰς τὸ ἄρπον εἶναι τὸ ἐξῆς: Αἱ εἰς χρῆσον καταθέσεις μετατρέπονται διὰ τοὺς ἰδιώτας εἰς τραπεζογραμμάτια εἰς τὸ ἄρπον ἀφ' ἐνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ χρῆσος, αὐτῶν περιέρχεται εἰς τὸ Κράτος. Τοῦτο ἀκριβῶς ἐννοεῖται, ἐάν προσέξῃ κανεῖς τὴν ἐδικὴν διάταξιν τῶν παλαιῶν νόμων καθ' ἣν «ἡ διάθεσις τῶν εἰς χρῆσον καταθέσεων ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν ἀπαγορεύεται ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἐδικὴ ἄδεια τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

Διὰ τοῦ Ν. Δ. δὲν γίνεται οὐτε ἄλλο πορὸ ὀρίζεται, ὅτι ὁ οὗτος φυλοσεύμενος ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν χρῆσος διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους, περιέρχεται εἰς αὐτό.

Ἐλέγον περὶ δημοσεύσεως δῆθεν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τῶν περιουσιῶν τῶν καταθετῶν. Εἰς αὐτὸ θὰ ἐπιβλέψωμεν, ἀπαιτήσῃ ὅμως, ὅτι οἱ νόμοι οὗτοι εἶνε πλείονι σὺνθετα ὅμως μέχρι τοῦδε διαμαρτυρεῖται ἐκείνο παρὰ μόνον ἐσχάτω.

Μήπως, κ. ὑπὸ ὄργῃ, ὁ νόμος οὗτος κλείσῃ τὰς Τραπεζὰς;

— Ὅδδεν τοιοῦτον δύναται νὰ συμβῇ, διότι καθὼς καὶ ἐν ἀρχῇ οὗς ἐξεδέσα ὁ χρῆσος τὸν ὅποιον λαμβάνομεν οὐδ' ἀνήκει εἰς αὐτὰς. Ἄλλ' ἐφύλασσετο μόνον εἰς τὰ χρηματοκλιβῆσα αὐτῶν.

— Μήπως, κ. ὑπουργέ, πρὸκειται νὰ ἐξαιρεθῶν τὸν μέτρον οἱ ἐξῆς Τραπεζαί, ὡς ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν, ἡ Ἰονικὴ καὶ ἡ Ἀνατολικῆς καὶ οἱ ἔξοι καταθέται;

— Καθόλου. Διὰ τὸν Ν. Διαταγματος τὸ Κράτος διαπρὶ τὸν χρῆσον. Ἐκ τῆς διατιμῆσεως ταύτης δὲν δύναται νὰ ἐξαρεθῇ οὐδεὶς. Οὕτε θὰ ἐξαρεθῇ.

— Μήπως, κ. ὑπουργέ, πρὸκειται ὁ ἐκ τοῦ συναλλάγματος χρῆσος νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀντικρυσμα ἐκδοθησομένου χρηστονομισματος;

— Τοῦτο εἶνε μίᾶ ἐρώτησις εἰς τὴν ὅποιαν δὲν δύναται νὰ ἀπαντήσω. Τὸ μόνον ὅτι δύναται νὰ εἰπω εἰς ὅτι δὲν ἔγινε τοιοῦτη σκέψις ἄδη.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΛΗΞΕΙΣ

— Οἱ Τούρκοι κατηγοροῦν τὸν Βενιζέλον ὅτι προεκάλεσε διαφῶν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀντάλλαγῆς τῶν αἰχμαλώτων

Πέσρα, 8 Ἰανουαρίου. — Ὁ Τουρκικὸς τύπος πληροφροῦται ἐκ Ἀνζώνης ὅτι ὁ Βενιζέλος πού κ' ἔλεσε νῆαν διαφῶν, καθὼς ἐν τῷ Τούρκοι πληροφροῦσι ἐπιθυμοῦν ὅπως ἡ ἀντάλλαγῆ τῶν πληθυσμῶν ἀρχίτῃ τῆν Μαΐου.

Ὁ Βενιζέλος ἐν τοιοῦσι, τῆσας ὅτι ἐξ Ἀνατολῆς ἐξεδιώχθησαν τὰ γυναικόπαιδα, οἱ δὲ ἄνδρες αὐτῶν ἀπεστάλησαν εἰς τὰ στρατοπέδα οὐκ ὄντων, ἔζητησαν ὅπως οὗτοι ἀπολυθῶν ἀμέσως. Ἡ Τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία παρετήρησεν ὅτι οὗτ' οὐδ' ἀποδοθῶν μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς εἰρήνης. Τότε ὁ Βενιζέλος, παρητηῖσας ὅτι ἐδέχεται ἡ εἰρήνη ν' ἀρχίσῃ, ἐπέμεινε εἰς τὴν ἀποφίν του. Οἱ Σύμμαχοι πληροφροῦσι συνέστησαν εἰς τὸ Βενιζέλον νὰ ἀντιβῇ τῷ σκῆδῳ. Ἡ «Τεχνητὴ» ἀποφάσις ὅτι οἱ Τούρκοι Ἀνατολικῆς Μικρασίας π' ὀδδῶν λόγῳ θέλουν ἐγκαταλείψουν τὴς ἐστίας τῶν, οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲ Τρονομασθέντες, σὺν ἐλπίσιν ἐκείτω: εἰς ἰδιαιτέρων σύσπειν, ἐξεφορέθησαν κατὰ τῆς ἀποφάσεως πρὸς τῆς ἀντάλλαγῆς καὶ διεκλήθησαν ὅτι δὲ ἐννοεῖται νὰ... φύγου!!

— Ὁ Κώρξιν θὰ ἐπιβίσην τελεσίγραφον;

Ρώμη, 8. — Κατὰ τηλεγραφικὰς ἐκ Λοζάνης πληροφῶρας τῶν Ἰταλικῶν ἐφημεριδῶν, ἀποδίδεται μεγάλη σημασία εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Τρίτης, καθ' ἣν θὰ συζητηθῶν τὰ Ἀσιατικὰ σύνορα τῆς

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΠΑΡΑ ΤΑΣ ἀλληλοσυγκρουμέναις εἰδήσεσι τῶν τελευταίων ἡμερῶν, προκύπτει ὅτι ἡ Διάσκεψις συνεχίζει σταθερῶς τὰς ἐργασίας της. Ἰδίᾳ ἡ παρούσα ἑβδομάς, κρίνεται ὡς ἐξαιρετικῆς δι' αὐτὴν κρίσιμος. Ὁλων τῶν λοιπῶν ζητημάτων προέχει τὸ ζήτημα τῆς Μοσοῦλης. Τὸ ὅποιον φαίνεται θὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἀναγκασμένον ἰδιαίτερον συνεννοήσεων μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας. Ἡ νέα πρότασις τοῦ λόρδου Κώρξιν περὶ παραπομπῆς τοῦτου εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν μαρτυροῖ ἐπαρκῶς περὶ αὐτοῦ. Παράλληλως, τὸ σκῆδῳ τῆς εἰρήνης τὸ ὅποιον εἶαι ἐκείνο, πρὸκειται νὰ συζητηθῇ εἰς Παρίσιον καὶ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τοὺς Τούρκους τὴν προεξῆ Τετάρτην. Πρόκειται μόνον νὰ κανονισθῇ, ἐάν τοῦτο θὰ ἔχη τελεσιγραφικὸν χαρακτήρα, γινώσῃς εὐσεῖς τῆς ἀρνήσεως τῆς Γαλλίας. Ἐκείνο δὲ τὸ ὅποιον συνάγεται ἀπὸ ὅλας τὰς εἰδήσεις, εἶναι ὅτι ἡ κατάστασις πολὺ σύντομα θὰ ἐκ διαευκρινισθῇ.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

τῆς Ἐπαναστάσεως νὰ ἀμνηστεύσῃ ὅλα τὰ πολιτικὰ αἰκισματα, εἶνε ἀπὸ τὰ μέτρα πού δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξαρθῶν. Μόνον ἀπὸ ἀνθεώπου ἐμπροσθέντος ἀπὸ ὑπέρατον πατριωτισμὸν καὶ ἀγνήν ἰδεολογίαν, ἠμποροῦσαι νὰ προεβῆ μίᾶ τῶν γενναίων καὶ μεγᾶλη ἀπόφαισις. Τὴν συναδέφρασι τῶν Ἑλλήνων δυνάμειν νὰ προσεβλήσῃσιν ἐν πεποιθήσῃ. Θὰ τὴν ἐπιτύχῃ ἡ Ἐπανάστασις. Διότι τὴν ἀσθάνεται ὡς Ἐθνικὴν ἀνάγκη καὶ τὴν ἐπιδοῦκα μὲ ὅλον τὸν ἐνθουσιασμόν.

Η ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ

ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ Λέσβου ἠθέλησε νὰ ἀρχίσῃ τὴν ἐργασίαν της μετ' ὀλίγης τῆς σφοδρότητος τῆς ἀπολυμένης εἰς μίαν διαφῶσιν ἀντιπροσωπεύσαν πολλὰ ἐατομῆρια δημοσίου πλούτου, καὶ ἀφαιρούσαν τὴν διαίτησιν τοῦ γαμοῦ τοῦ λαοῦ. Ἡ θέλησις νὰ ἀναζητήσῃ στερεὰ καὶ χειροπιαστὰ στοιχεῖα ἐλέγχου τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας, τέμνονσα ὀδὸν ἐργασίας ἀντίκρως ἀντιθετὴν πρὸς ἐκείνην ἣν ἀκολουθήσασα ἡ γνωστὴ τυπικὴ καὶ γιὰ τὰ μάτια τῶν ἀπαικῶν γενομένη ἐξελίξις, ὑπέβαλεν εἰς τὴν Νομαρχίαν μας καὶ μέσον αὐτῆς εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον τὴν γνωστὴν πινακίδα ἠδὲν πρὸς τὸν ἰδωθῆν τῶν τοῦ ὑπαλλήλου, ὡς ἐπαρουσίασε τὸν τῶος διενθύντην τοῦ

